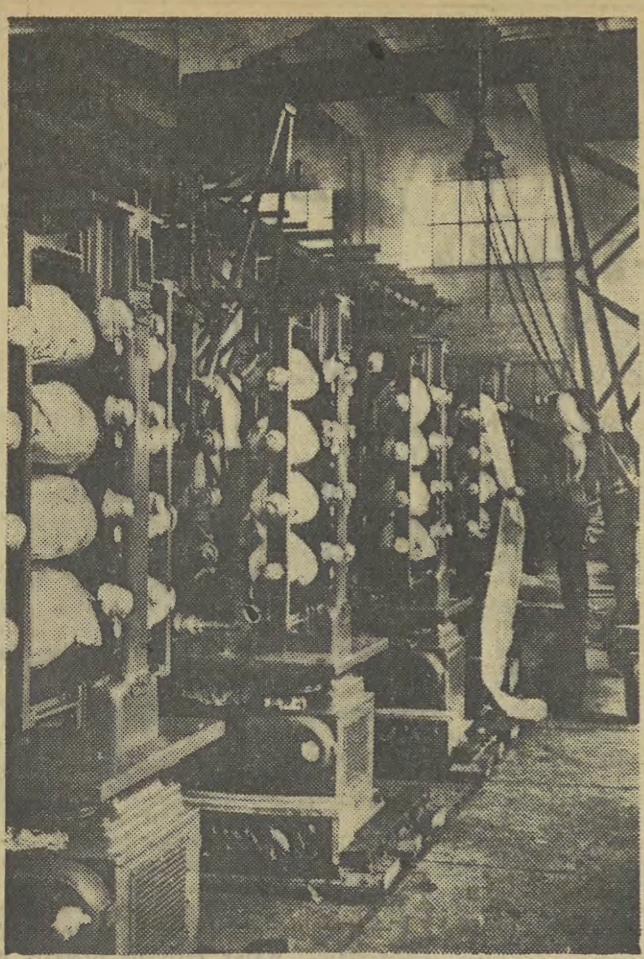

Gazeta Krakowska

Wyd. A
Cena 20 gr

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok VI. Kraków, czwartek 14 stycznia 1954 r. Nr 12 (1661)

Zakłady Budowy Maszyn „Soplana” w Pecs na Węgrzech produkują maszyny dla Polski. Na zdjęciu: pakowanie części maszyn przed wysyłką. Fot. GAF

Coraz bardziej rozbudowuje się gigant Sześciolatki huta im. Bolesława Bieruta

STALINOGRÓD
Na budowie huty im. Bolesława Bieruta w Częstochowie rozpoczęto ostatnio prace ziemne, a częściowo także roboty budowlane przy wznoszeniu nowych dużych zakładów produkcyjnych, a przede wszystkim olbrzymiej splekalni rud.

Splekalnia rud — to zakład, w którym poprzez szereg procesów mechanicznych i chemicznych przygotowuje się rudę żelazną do wytopu surowki. Zakład ten składa się z kilkunastu stajek obiektów, wśród których 4 zasadnicze — to sortownia, splekalnia, tzw. oddział uszeregowania i brykietywania.

Splekalnia rud została zaprojektowana w całości przez konstruktorów radzieckich i będzie budowana na podstawie radzieckiej dokumentacji, w całości dostarczonej już na budowę. Zakład ten będzie mógł wytwarzać w ciągu doby kilkadziesiąt tysięcy ton aglomeratu (rudę przygotowanej do przetopu na surowkę).

Zmechanizowane w całości urządzenia transportowe pozwolą wyeliminować zupełnie

DZIS NA STR. 2 DRUKUJEMY
„Tezy w związku z 300 rocznicą zjednoczenia Ukrainy z Rosją (1654—1954)” zaaprobowane przez Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Dobra praca Komitetów Blokowych to jeszcze jeden warunek realizacji uchwał IX Plenum Partii

Zacieśniająca się współpraca aktywów Frontu Narodowego z komitetami blokowymi stała się w wielu miastach i osiedlach robotniczych poważnym czynnikiem rozwijania inicjatywy mieszkańców w dziedzinie rozwiązywania we własnym zakresie szeregu istotnych spraw bytowych.

W ostatnim okresie w tym czasie bloki mieszkalczyków w miastach i osiedlach odbywają się organizowane przez aktywny Frontu Narodowego zebrań poświęconych tematu II Zjazdu Partii. Dyskusja nad uchwałami partii wpłynęła na dalsze ożywienie pracy społecznej mieszkańców tych bloków.

IX Plenum Komitetu Centralnego PZPR postawiło przed całym narodem zadanie szybszej poprawy stopy życiowej mas pracujących — mówił na jednym z takich zebrań, zorganizowanych przez Terenowy Komitet Frontu Narodowego w Łodzi, emeryt kolejowy Leon Gózwski — cel ten będzie wówczas osiągnięty, jeżeli my wszyscy na naszych odciętych pracach i działalności społecznej nie będziemy zapominali o sprawach, które czasem wydają się nam mniej ważne, ale które wykażą nasz socjalistyczny stosunek do własności społecznej. Właściwy stosunek do mienia społecznego wykażemy, dbając o stan sanitarny naszych mieszkań, dbając o podniesienie kultury naszych bloków mieszkalczykowych.

W Jeleniej Górze co miesiąc w siedzibach dzielnicowych komitetów Frontu Narodowego lub w prywatnych mieszkalniach, odbywają się wspólne spotkania mieszkańców poszczególnych bloków z aktywami Frontu Narodowego oraz członkami Miejskiej Rady Narodowej.

Rozwiązywanie szeregu drobnych problemów bytowych we własnym zakresie stało się już tradycją w wielu komitetach blokowych. M. in. w Gdańsku Komitet Blokowy nr 129 i 294 stale czuwają nad tym, aby wszystkie drobne naprawy wykonywać możliwie wcześnie, wpływając w ten

prace ręczne przy przeładunku rudy i innych materiałów. W nowej splekalni rud zainstalowanym zostanie — obok innych urządzeń przeładunkowych — około 7,5 km samych tylko transporterów taśmowych.

Pierwsze dni nowego roku, który rozpoczyna dalszy etap rozbudowy huty im. Bolesława Bieruta, przyniosły budowlanym poważne osiągnięcia — uruchomienie nowoczesnej odmaźniarki wagonów. Jest to obiekt pomocniczy, niezbędny dla zapewnienia rytmicznej pracy huty w okresie zimowym. Odmaźniarka składa się z dwóch murawianych tuneli, do których wjeżdżają pociągi naładowane rudą, węglem i innymi materiałami. Podłużnymi i bocznymi kanałami kieruje się na wagony strumienie powietrza, podgrzanego do temperatury 120 stopni. Ogrzane powietrze odmaźnia materiały, umożliwiając ich wyładunek. Odmaźniarka wyposażona została w piece grzewcze opalane gazem wielopieczowym. Obecnie trwa rozruch odmaźniarki, polegający na stopniowym podnoszeniu temperatury w piecu aż do wymaganego poziomu.

Przodujący chłop i nowatorzy produkcji rolnej dokonali wymiany doświadczeń i metod pracy na Wojewódzkim Zjeździe w Krakowie

W dniu wczorajszym odbył się w Krakowie Wojewódzki Zjazd Przodujących Chłopów. Wzięło w nim udział około 500 chłopów, gospodarujących indywidualnie, członków spółdzielni produkcyjnych, pracowników POM, służby agronomicznej rad narodowych oraz pracowników gminnych spółdzielni.

Na Zjazd m. in. przybyli: sekretarz KW PZPR tow. Titkow i Gabara, wiceminister rolnictwa i leśnictwa prof. dr Czaja, przewodniczący WKW ZSL Ziernik, rektor UJ prof. dr T. Marchlewski, rektor WSR prof. dr Kubica, przewodniczący WZ ZSCH Borkiewicz.

Referat o zadaniach jakie stawia przed wsią krakowską IX Plenum oraz ostatnia uchwała Rządu w sprawie hodowli, w szczególności uwzględnieniem specyfiki naszego województwa, wygłosił przewodniczący Prezydium WRN tow. Dobieszak.

Referat wskazał na olbrzymie rezerwy, jakie posiadają poszczególne powiaty w dziedzinie rozwoju gospodarki rolnej, a zwłaszcza w dziedzinie hodowli, wskazał na organizacyjne zabezpieczenie wykorzystania tych rezerw. Będzie nim powstanie w każdej gromadzie w oparciu o podstawową organizację partyjną, jako gromadzkie ZSL, aktywny ZSCH, komisję kontrolno-doradcą przy sołtysie — kilkusobowego zespołu wzorowych gospodarzy, kierowanego przez partię, który powinien stać się sercem i mózgiem gromady. Najbliższym zadaniem tego zespołu jest wypracowanie w oparciu o sytuację w gromadzie, o jej rezerwy i możliwości w powiązaniu z pomocą państwa — śmiałych zadań rozwoju gospodarki rolnej, a przede wszystkim hodowli i wskazanie dróg ich realizacji.

W ożywionej, bogatej dyskusji zabierali głos 20 uczestników Zjazdu.

Po gospodarsku, rozważnie, z głęboką wdzięcznością dla władzy ludowej, która niejednemu z obecnych na sali dała ziemię, uczyniła pełnoprawnym obywatelem, wskazywali pracujący chłop na to, co można osiągnąć z ziemi — w jaki sposób doprowadzić ją do większej wydajności — podnieść zażytność narodu i swoją własną. Na przykładzie swego gospodarstwa wykazywali jak po uruchomieniu rezerw wzrastają plony.

Oto np. Jan PAŁYS z Winiar w pow. myślenickim na gospodarstwie o obszarze 1,40 ha utrzymuje 2 krowy, cielę, konia, 2 tuczniki, maciorę, 3 owce, 20 szt. drobiu.

„Nie uwierzcie, — ale każdy może to stwierdzić na miejscu — gdy uam powiem, że zebrałem w stosunku do 1 ha 32 q żyta i 28 q pszenicy. A to wszystko dzięki stosowaniu odpowiednich zabiegów agrotechnicznych”.

STOLARCZYKOWA Anna z Porąbki Uszewskiej w pow. brzeskim — lubi, jak sama stwierdziła, zajmować się gospodarką. O ziemię troszczy się serdecznie.

Dużo uwagi poświęcono również sprawie zobowiązań przedzjazdowych, konieczności należytej kontroli ich realizacji. Przedstawiciele spółdzielni produkcyjnych oraz inni uczestnicy Zjazdu wskazywali na jedynie słuszną drogę rozwoju naszego rolnictwa, jaką jest spółdzielczość produkcyjna. O wyższości zespolowej gospodarki świadczą wyższe plony, możliwe do osiągnięcia przy szerokim stosowaniu naukowych metod uprawy, mechanizacji itp. Wpływa to bardzo na wzrost zamożności spółdzielców.

„Za pracowane razem z żoną 460 dniówek obrachunkowych otrzymaliśmy 18 q zboża, 45 q ziemniaków, 55 q buraków, 900 kg koniny, 400 kg siana, 80 kg cuku, oprócz gotówki. Obliczenie sami — zapytał tow. MYSLIWIEC ze spółdzielni produkcyjnej w Śmiłowicach zwracając się do zebranych — czy kiedykolwiek

wiek na 2 ha ziemi mógłbym mieć na czysto taki dochód? Nie mówię o tym, że na działce przyzgodowej hoduję krowę, jaulówkę, 5 świń, drób itp.

Zjazd wykazał, że tezy IX Plenum dotarły już głęboko do świadomości przodujących ludzi wsi, że wśród mas pracujących chłopstwa z dnia na dzień wzrasta zrozumienie dla linii partii.

„Wykonane plany za ubiegły rok w przemyśle, zwycięskie zakończenie bitwy o skup, wynika z tego, — jak oświadczył w podsumowaniu tow. TITKOW — że masę pracującą mają pełne zaufanie do polityki partii, że realizują ją jako swoją własną politykę. Potwierdza to fakt rozbudowy partii, fakt powstania w ciągu 2 miesięcy grup kandydackich w 80 gromadach.

Na czym polegają najbliższe zadania uczestników Zjazdu?

PO PIERWSZE — na pełnym włączeniu się w realizację uchwały grudniowej w sprawie hodowli i zabezpieczenia bazy paszowej.

PO DRUGIE — na należytych przygotowaniach się do kampanii wiosennej i to nie tylko na własnym podwórku, ale na dużym podwórku całej gromady. CHODZI O TO, ABY WIOSNA PRZEDZJAZDOWA STAŁA SIĘ WIOSNĄ WZOROWEGO SIEWU.

Na przodownikach, uczestniczących w Zjeździe, spoczywa obowiązek wniesienia twórczego niepokoju do każdej gromady, każdej gminy. Pobudzenie inicjatywy mas pracujących chłopstwa do wykorzystania każdej piędy ziemi, wprowadzenia nowych metod uprawy, nowych zabiegów agrotechnicznych. Nie należy zapominać, że łączy się to ściśle ze zwalczaniem ideologii kulackiej i równocześnie ze zwalczaniem ciemnoty i zacofania wsi.

Drogą do tego będzie m. in. rozwijanie współzawodnictwa z wykorzystaniem doświadczeń jakie osiągnęły w tej dziedzinie zakłady przemysłowe. Z pomocą pracującego chłopstwa pospieszy klasa robotnicza, wśród której coraz bardziej wzrasta odpowiedzialność za sprawy rolnictwa. Wyraża się to chociażby w objęciu szefostwa przez poszczególne zakłady pracy nad poszczególnymi gromadami, spółdzielniami produkcyjnymi, POM, itp. Wpływa to niewątpliwie na dalsze zacieśnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego, podstawy naszych sukcesów gospodarczych, siły i potęgi ludowej Ojczyzny.

Narada przodujących chłopów województwa krakowskiego stanęła się punktem wyjścia do szerokiej wymiany doświadczeń i metod pracy przodowników i nowatorów naszego rolnictwa.

Załogi dalszych 5 kopalń podejmują nowe zobowiązania przedzjazdowe

STALINOGRÓD
W dniu 13 bm. załogi dalszych 5 kopalń, które realizowały już swoje poprzednio podjęte zobowiązania dla uczczenia II Zjazdu PZPR, podjęły nowe zobowiązania długookresowe. Nowe postanowienia mające na celu przedterminowe wykonanie kwartalnych zadań produkcyjnych, wydobywcie wielu dodatkowych ton węgla i poprawę warunków socjalno-bytowych, podjęły załogi kopalni: „Wieczorek”, „Dymitrow”, „General Zawadzki”, „Czerwona Gwardia” i „Gottwald”.

Kopalnia „Wieczorek” — dzięki realizacji zobowiązań w wyniku ofiarnej pracy całej załogi — przedterminowo wykonała plan za rok ub., uzyskując dodatkową produkcję 48.500 ton węgla. Wykonane zostały również zobowiązania socjalno-bytowe. W 15 mieszkaniach przeprowadzono gruntowne remonty, a 6 rodzin górniczych otrzymało nowe mieszkania.

Obecnie załoga kop. „Wieczorek” postanowiła przyspieszyć wykonanie zadań produkcyjnych za I kwartał br. i dać 7 tys. ton węgla ponad plan kwartalny. W tym celu górnicy zobowiązali się podnieść wydajność o 5 kg na robocznio-dniówkę w stosunku do wydajności osiągniętej w IV kwartale ub. roku.

W imieniu oddziału VII zobowiązanie złożył kierownik oddziału Stefan Otkowicz. Górniczy z nim współpracujący postanowili wydobyć 1.625 ton węgla ponad plan kwartalny. Również inne oddziały kopalni złożyły podobne zobowiązania.

Do wykonania swoich zobowiązań załoga dążyć będzie

drogą wykorzystywania doświadczeń uzyskanych w pierwszym okresie realizacji czynu przedzjazdowego. Przede wszystkim uprawniony zostanie przewóz węgla do podziębli i odstawa uróbku z przodków. Ponadto górniczy kop. „Wieczorek” wykorzystywać będą w większym niż dotychczas stopniu maszyny górnicze i urządzenia, a szczególnie kombajny. Do zwiększonego znacznie wydobyć przyczyni się również bardziej racjonalne zabudowanie przenośników zgrzeblowych.

Dla poprawy warunków pracy i szkolenia uruchomiony zostanie m. in. w I kwartale br. gabinet ochrony pracy. Kierownictwo kopalni przygotowuje 30 izb mieszkalnych dla członków załogi. Wybudowane zostaną również pomieszczenia na dwa bary mleczne. Załoga kopalni „General Zawadzki”, która w ub. roku wydobyła 25.170 ton węgla ponad plan, postanowiła w II kwartale br. dać 6 tys. ponadplanowych ton węgla, przekroczyć zaplanowaną wydajność pracy o 1 proc. oraz obniżyć koszty własne produkcji w stosunku do IV kwartału ub. roku o 2 proc.

Postanowiono również przyspieszyć budowę nowego przedszkola dla dzieci pracowników kopalni. Przedszkole to zostanie oddane do użytku jeszcze w I kwartale br. Pracownicy wydziału budowlanego postanowili wyremontować świetlicę kopalnianą.

Andre Souquiere na wolności

PARYŻ
Aresztowany w sobotę po południu w Clermond-Ferrand sekretarz Federacji FPK w departamencie Sekwany, Andre Souquiere, osadzony następnie w więzieniu Fresne, został we wtorek po południu wypuszczony na wolną stopę. Jak wiadomo, władze francuskie wysunęły przeciwko Souquiere'owi oskarżenie o udział w rzekomych „spiskach antyrządowych”, podobnie jak przeciwko aresztowanemu w swoim czasie i następnie zwolnionym czolowemu działaczom ruchu robotniczego. Jak i wtedy bezpodstawnosć tego oskarżenia była tak oczywista, że władze — pod naciskiem opinii publicznej — musiały wypuścić Andre Souquiere z więzienia.

Mianowanie podsekretarza stanu w Ministerstwie Przemysłu Drzewnego i Papierniczego

Prezes Rady Ministrów mianował ob. Jana Grudzińskiego podsekretarzem stanu w Ministerstwie Przemysłu Drzewnego i Papierniczego.

Nowohutnicki gabinet ochrony pracy przeszkolił już 10 tys. robotników w dziedzinie BHP

KRAKÓW-NOWA HUTA
Ponad 10 tys. robotników przeszkolono już w dziedzinie BHP w gabinecie ochrony pracy w Nowej Hucie. Gabinet w Nowej Hucie został uruchomiony w ostatnich dniach sierpnia 1953 r. i jest jednym z największych i najlepiej wyposażonych w kraju.

W czasie szkolenia robotnicy zapoznali się z głównymi zasadami BHP oraz z właściwymi metodami obsługi maszyn i posługiwania się narzędziami. Po zapoznaniu się z materiałami i eksponatami, zgromadzonemu w salach instruktorskich wstępnemu i szczegółowemu, dla robotników wyświetlane są specjalne filmy z dziedzin BHP.

Ostatnio nowohutnicki gabinet ochrony pracy rozszerzył zasięg swej działalności przez zorganizowanie m. in. specjalnych kursów BHP dla majstrów, techników i inżynierów-kierowników budów. W celu dalszego podniesienia stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w Kombinacie Nowa Huta, kierownictwo gabinetu przystąpiło do organizowania w większych obiektach tzw. wzorowych brigad bezpieczeństwa i ochrony pracy.

Bezpieczeństwo europejskie a polityka podsycania nienawiści w Europie

Artykuł „Prawdy”
MOSKWA
Na łamach „Prawdy” ukazał się 13 bm. artykuł pióra I. Aleksandrowa pt. „Bezpieczeństwo europejskie a polityka podsycania nienawiści w Europie”.

W artykule tym autor stwierdza m. in.:
Problem zapewnienia bezpieczeństwa krajom europejskim jest w chwili obecnej jednym z najważniejszych problemów międzynarodowych. Od jego rozwiązania zależy losy pokoju w Europie.
Związek Radziecki, występując na rzecz rozwiązania podstawowych zagadnień polityki europejskiej w duchu współpracy i przyjaźni między państwami, wykazał nie zbicie, że jego interesy nie dadzą się oddzielić od interesów pokoju.
W ostatnich czasach — kontynuuje Aleksandrow — temat bezpieczeństwa europejskiego coraz częściej jest poruszany również na Zachodzie. Niesposób jednak pominąć fakt, że niektóre wystąpienia czolowych polityków i mówców zachodnich oraz prasy odzwierciedlającej ich stanowisko w kwestii zapewnienia bezpieczeństwa krajom europejskim wywołują przy blizszym zapoznaniu się z tymi wystąpieniami, zastrzeżenia co do ich szczerości.
Autor przytacza następujące charakterystyczne zjawiska: gdy tylko plany utworzenia „armii europejskiej”, zmierzające do odrodzenia w Niemczech zachodnich sił odwrętu i agresji, napotykają na przeszkodę w krajach zachodnioeuropejskich — natychmiast podnosi się fala głosów, że zwolennicy „armii europejskiej” zamierzają wystąpić z pewnymi projektami „gwarantacji bezpieczeństwa” dla wszystkich krajów europejskich, w

Wystawane obecnie projekty tzw. „nowego systemu bezpieczeństwa” całkowicie ignorują naukę zdobytą za wysoką cenę obu wojen światowych. Projekty te nie tylko nie przewidują posunięć zmierzających do utworzenia zjednoczonych, demokratycznych, mitygujących pokój i niezależnych Niemiec, lecz przeciwnie, wychodzą z założenia, iż Niemcy mają pozostać rozbite i że ich obszary zachodnie zostaną włączone do „europejskiej wspólnoty obronnej”.

Wynika stąd, że autorzy planów „nowego systemu bezpieczeństwa” usiłują usankcjonować i usprawiedliwić podział Europy na grupowania, przyczyniając się tym samym do podsycania nienawiści między europejskimi państwami i narodami. Czyż w świetle powyższego — podkreśla autor — nie jest jasne, że w rzeczywistości zwolennicy tego „systemu” nie zamierzają udzielić żadnych gwarancji bezpieczeństwa. Pragną oni rozmawiać na temat „gwarancji” o tumanie jak najszersze koła opinii w krajach Europy zachodniej i dopomóc reakcyjnym politykom tych krajów w przeforsowaniu w parlamentach ratyfikacji układów wojennych z Bonn i Paryża.

Organizatorzy agresywnych bloków — pisze w zakończeniu Aleksandrow — usiłują obecnie przystąpić się w to „orendowników pokoju” właśnie dlatego, że z inicjatywą Związku Radzieckiego podjęta została walka o realizację szerokiego i konkretnego programu poczynają zmierzających do osłabienia napięcia międzynarodowego i do stworzenia prawdziwego systemu bezpieczeństwa dla wszystkich krajów Europy — wielkich i małych, niezależnie od ich ustroju społecznego.

Głosując na Le Troquer deputowani komunistyczni jeszcze raz wypowiedzieli się przeciwko układowi z Bonn i Paryża

PARYŻ
Jak już donosiłmy Andre Le Troquer (socialista) wybrany został 12 stycznia przewodniczącym Zgromadzenia Narodowego na rok 1954.

Za kandydaturą Le Troquera głosowali również deputowani komunistyczni. Ogłoszone w związku z tym oświadczenie grupy parlamentarnej partii komunistycznej stwierdza m. in.:
— Głosując na Le Troquera komuniści dali wyraz swemu pragnieniu niedopuszczenia na prawnictwo przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego zarętego zwolennika ratyfikacji układów zawartych w Bonn i Paryżu — Pierre Pflimlina.
Jednocześnie komuniści podkreślają swą zdecydowaną wolę kontynuowania wysiłków w celu zjednoczenia wszystkich Francuzów pragnących ocalić niezależność ojczyzny i nie do-

Przedłużająca się przy udziale Amerykanów wojna w Indochinach staje się pułapką dla Francji

Prasa francuska donosi, że w związku z zacieklej walcami, jakie toczą się w Indochinach, sytuacja w tym kraju jest bardzo napięta.

Jak wynika z doniesień agencji France Presse, wojska Wietnamskiej Republiki Demokratycznej koncentrują się wokół twierdzy Dien-Bien-Fu. Zacięta walka toczy się w rejonie Seno-Savannaket. Sytuacja wojenna w Indochinach była ostatnio omawiana w rządzie francuskim.

Z narażeniem życia uciekają jeńcy wojenni spod terroru lisymanowców

Korespondent Agencji Nowych Chin donosi z Kaesong, że w dniu 12 stycznia br. dalsi trzej chińscy jeńcy wojenni i jeden jeńiec koreański wymknęli się spod kontroli agentów lisymanowskich i czangkajskowskich i zażądali repatriacji. Jest to już druga grupa jeńców, którzy od czasu, kiedy zdaniam strony amerykańskiej „upłynął” termin przeprowadzenia akcji wyjaśniającej, domagają się z narażeniem życia powrotu do ojczyzny.

Dziennik „Combat” podaje, że premier Laniel odbył rozmowę z wicepremierem państw unii francuskiej Markiem Jarquet i zastępcą naczelnego dowódcy francuskiej siły zbrojnych w Indochinach generałem Bodel, a następnie minister spraw zagranicznych Bidault, minister obrony narodowej Pleven, a także generał Bodel przyjęli zostali przez wicepremiera Paula Reynaud.

Omawiając sytuację w Indochinach dziennik „Liberation” pisze: „Wojna przedłuża się. Codziennie giną ludzie, codziennie pochłania ona nowe miliardy franków. Sytuacja ta nie da się rozwinąć w drodze walki zbrojnej. Odwrócić, pogarsza się ona i może stać się jeszcze bardziej skomplikowaną w wyniku manewrów Amerykanów, których celem jest wciągnięcie do wojny Syjamu i ujęcie w swe ręce kleronietwa wojna. Nadszedł czas, aby wycofać się z tej pułapki”.

Dzienniki stwierdzają, że marionetkowy rząd księcia Buu Loka, utworzony po przeszło trzytygodniowych targach w okupowanej przez baodałowców części Wietnamu, nie może utrzymać się długo, ponieważ nie uzyskał poparcia stronnictw politycznych. Nawet koła burżuazyjno-nacjonalistyczne odmówiły udziału w „rządzie” Buu Loka, nie chcąc wiązać się z bankrutowaną kłką Bao Daia. Sekta buddyjska binksinen, która, jak wskazuje agencja France Presse, była uważana powszechnie za ostatnią podporę Bao Daia, odmówiła udziału w „rządzie” Buu Loka. W skład nowego rządu nie weszli również przywódcy grup religijnych Wietnamu południowego i innych grup politycznych. Wreszcie 11 stycznia Buu Lokowi udało się sformować „rząd” (składa się on z 15 ministrów, przy czym 6 z nich nigdy dotychczas nie uczestniczyło w rządzie). Buu Lok objął tękę premiera i ministra spraw wewnętrznych.

W Tokio odbył się wcz. 35 tyg. sędy robotników, należących do 50 związków zawodowych. Uczestnicy wlewu wystąpili w obronie pokoju i żądali podwyżki płac. Po wlewu zorganizowano demonstracyjny pochód.

Odrzucenie wniosku o uchyleniu nietykalności poselskiej komunisty Feix

Tak zwana „komisja śledcza” zgromadzenia Unii Francuskiej, odpowiadająca komisji nietykalności poselskiej Zgromadzenia Narodowego, odrzuciła 10 głosami przy 3 wstrzymujących się wniosek rządowy o uchyleniu nietykalności komunisty Leona Feix, członka KC FPK.

Wybory przewodniczącego Rady Republiki we Francji

W dniu 12 stycznia odbyło się posiedzenie Rady Republiki, na którym wybrano przewodniczącym Rady na r. 1954. W pierwszej turze dotychczasowy przewodniczący Gaston Monnerville (radykał) wybrany został ponownie przewodniczącym Rady, uzyskując 180 głosów. Większość bezwzględna wynosiła 142 głosy.

Amerykańskie knowania w Iranie prowadzą do zniesienia nacjonalizacji irańskiego przemysłu naftowego

Dziennik „Paese Sera” donosi z Teheranu, że generał Zahedi wyraził zgodę na przybycie do Iranu licznej grupy ekspertów, konsultantów i urzędników Międzynarodowego Banku Odbudowy i Rozwoju.

Dziennik stwierdza, że głównym zadaniem tych ekspertów i konsultantów będzie dokładne zbadanie warunków eksploatacji irańskich złóż naftowych oraz kwestii zbytu irańskiej ropy. Wstępne obliczenia i projekty amerykańskich ekspertów oparte są na propozycjach sformułowanych przez specjalnego doradcę sekretarza stanu USA Dullesa do spraw nafty — Herberta Hoovera. O ile wiadomo, propozycje te zostały już zaakceptowane przez rząd Zahediego. Hoover zaproponował przede wszystkim stworzenie w Iranie „Międzynarodowego towarzystwa dla eksploatacji przemysłu naftowego południowego Iranu”, w którym Amerykanie mieliby oczywiście głos decydujący oraz założenie anglikańsko-amerykańskiego towarzystwa sprzedaży nafty irańskiej.

Na czele mającej przybyć do Iranu grupy ekspertów stać będzie jeden z dyrektorów wykonawczych Międzynarodowego Banku Odbudowy i Rozwoju. Działalność tej grupy będzie jednak faktycznie podporządkowana kierownikowi amerykańskiej misji pomocy gospodarczej w Iranie, Warne'owi. Warne posiada w stolicy Iranu rozległe kontakty. Nawiązkowo go wymieniono było wielokrotnie obok nazwisk takich emisariuszy amerykańskich, którzy przyczynili się do dokonania zamachu stanu w Iranie i do obalenia rządu Mossadika.

Dziennik stwierdza następnie, że planowane przybycie grupy urzędników Międzynarodowego Banku Odbudowy i Rozwoju do Iranu będzie krokiem wstępnym do realizacji zobowiązań, powziętych przez generała Zahediego wobec Stanów Zjednoczonych. W związku z tym — pisze „Paese Sera” — należy niewątpliwie oczekiwać zniesienia ustawy o nacjonalizacji irańskiego przemysłu naftowego. Eksploatacja złóż naftowych w Iranie i sprzedaż ropy przejdą w ręce cudzoziemców, tzn. Amerykanów, tak że przyszłość Iranu będzie tak samo ponura jak była jego przeszłość za czasów panoszącego się anglo-irańskiego towarzystwa naftowego.

Dalsze wzmocnienie ruchu strajkowego w USA

Ruch strajkowy w Stanach Zjednoczonych rozwija się w dalszym ciągu. Tak np. strajkuje obecnie 3.500 pracowników pięciu największych domów towarowych w Pittsburgu. Strajk ten, w którym błądź udział członkowie obu wielkich organizacji zawodowych AFL i CIO, rozpoczął się 27 listopada 1953 r.

W dalszym ciągu trwa strajk 1.700 członków związku zawodowego pracowników przemysłu hutniczego należących do CIO w trzech fabrykach koncernu „Nicholson File” w Providence (stan Rhode Island) oraz w Filadelfii i Anderson (stan Indiana). Strajkujący domagają się poprawy warunków bytu i występują przeciwko zwalnianiu przez koncern robotników w starszym wieku. W dniu 12 bm. zakończył się strajk 33 tys. robotników koncernu „American Can” oraz „Continental Can”, który rozpoczął się 1 grudnia ub. roku. Strajkujący, członkowie związku zawodowego przemysłu hutniczego, wywalczą podwyżkę płac oraz inne ustępstwa.

11 stycznia zakończył się trwający 49 dni strajk 3.800 robotników należących do wchodzącego w skład CIO związku zawodowego pracowników przemysłu gazowego, koksowego i chemicznego w pięciu przedsiębiorstwach koncernu farmaceutycznego „Merck”. W wyniku strajku robotnicy osiągnęli podniesienie zarobków oraz zaspokojenie innych swoich postulatów.

Masowe aresztowania działaczy postępowych w Niemczech zachodnich

Adenauer, jak donoszą, odpowiedział nowymi represjami na protesty patriotów zachodnio-niemieckich przeciwko decyzji wszczęcia debaty w Bundestagu nad projektem ustawy o obowiązkach służby wojskowej jeszcze przed konferencją ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w Berlinie.

W Welden aresztowany został po raz wtóry młody bojownik o pokój, Karl Scherer, zwolniony niedawno po odbyciu 9 miesięcznej kary w więzieniu. W Speyer policja aresztowała patriotów Karla i Gustawa Weinmanna.

11 bm. aresztowano w Muenchen-Gladbach redaktora odpowiedzialnego organu partii komunistycznej „Freies Volk”, Helmuta Richardsa. Przeprowadzono rewizję w lokalu KPD w Muenchen-Gladbach i w domach wielu mieszkańców miasta.

W Refeld został aresztowany w burze KPD młody robotnik Siegfried Kraemer. W miejscowości Pelné policja aresztowała bez podania powodów młodą patriotkę Gisele Niemann.

Przemówienie Foster Dullesa

Sekretarz stanu USA Foster Dulles przemawiał w środę na posiedzeniu „Rady do spraw stosunków międzynarodowych”.

Przemówienie swym Dulles usprawiedliwia politykę zagraniczną USA prowadzoną od chwili dojścia do władzy rządu Eisenhowera.

Dulles przyznał przede wszystkim, że Stany Zjednoczone rozwijają „system militarny w tempie wywołującym ogromne deficyty budżetowe, deprecjacja waluty i gorączkę ekonomiczną”. Twierdził on przy tym, nie przytaczając żadnych argumentów, jakoby te „nadmierzające zarządzenia” były podyktowane „groźbą” z zewnątrz.

„Ogólny koszt naszych wysiłków zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa wewnątrz kraju i za granicą — powiedział Dulles — wynosił przeszło 50 miliardów dolarów rocznie. Spowodowało to w roku 1953 deficyt budżetowy w sumie 9 miliardów dolarów, a w roku 1954 podobnie jak za sobą przyspłaszczając deficyt w sumie 11 miliardów dolarów.

Trasa VII Wyciągu Pokoju

Trasa VII Wyciągu Pokoju „Trybuna Ludu”, „Neues Deutschland” i „Rudede” została ostatecznie ustalona i przedstawiać się będzie następująco:

Wyciąg rozpocznie się w dniu 2 maja br. etapem dookoła Warszawy, długości 110 km. W dniu 3. V. odjedzie się II etap Warszawa—Łódź długości 125 km. 4. V. rozpoczyna się III etap Łódź—Staliność długości 185 km. 5. V. etap na trasie Staliność—Wrocław, dl. 180 km. W dniu 6 maja nastąpi jednodniowy odpoczynek we Wrocławiu, a następnie 7. V. etap Wrocław—Warszawa, długości 110 km. 8. V. etap Wrocław—Łódź, dl. 125 km. 9. V. etap Wrocław—Staliność, dl. 185 km. 10. V. etap Wrocław—Warszawa, dl. 110 km. 11. V. etap Wrocław—Łódź, dl. 125 km. 12. V. etap Wrocław—Staliność, dl. 185 km. 13. V. etap Wrocław—Warszawa, dl. 110 km. 14. V. etap Wrocław—Łódź, dl. 125 km. 15. V. etap Wrocław—Staliność, dl. 185 km.

W wyniku osłabienia ziem staroruskich, które było w znacznej mierze następstwem podboju przez chanów tatarsko-mongolskich, odwrwane od Rusi północno-wschodniej ziemie ukraińskie zostały rozbita na części i stały się łupem

Tezy w związku z 300 rocznicą zjednoczenia Ukrainy z Rosją (1654-1954)

zaaprobowane przez Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Prasa radziecka opublikowała „Tezy w związku z 300 rocznicą zjednoczenia Ukrainy z Rosją (1654-1954)”, zaaprobowane przez Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. W tezach tych czytamy m. in.:

Przed 300 laty, w styczniu 1654 r. na Radzie Pieriejastawskiej proklamowano zjednoczenie Ukrainy z Rosją, co było potężnym wyrazem woli narodu ukraińskiego. Tym historycznym aktem ukoronowana została długotrwała walka milijonowego narodu ukraińskiego przeciwko obcym najeźdźcom, o zjednoczenie z narodem rosyjskim w jednolitym państwie rosyjskim. 300 rocznica zjednoczenia Ukrainy z Rosją jako doniosłe wydarzenie historyczne jest wielkim światłem nie tylko ukraińskiego i rosyjskiego narodu, lecz również wszystkich narodów Związku Radzieckiego.

Zjednoczenie miało ogromne znaczenie dla dalszego historycznego rozwoju dwóch wielkich narodów — tak bliskich i pod względem języka i pod względem miejsca zamieszkania, charakteru i historii (Lenin). Wiążąc na wieki swój los z bratnim narodem rosyjskim, naród ukraiński uniknął obcego jarzma i zapewnił sobie możliwość rozwoju narodowego. Równocześnie zjednoczenie Ukrainy z Rosją przyczyniło się w znacznym stopniu do umocnienia państwa rosyjskiego i podniesienia jego autorytetu międzynarodowego. We wspólnej walce przeciwko wspólnym wrogom — caratowi, obszarzkom-feudalom i kapitalistom, jak również przeciwko obcym najeźdźcom rosła i krzepła przyjaźń mas pracujących Rosji i Ukrainy. W epoce imperializmu na czele tej walki stała najbardziej rewolucyjna na świecie rosyjska klasa robotnicza kierowana przez swą bojową awangardę — partię komunistyczną.

Rosyjska klasa robotnicza przywiodła naród Rosji do epoki zwycięstwa nad samowładztwem, a następnie również nad obszarzami i kapitalistami.

Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna położyła na zawsze kres uciskowi społecznemu i narodowemu narodu b. Rosji carskiej, stworzyła warunki dla kształtowania się narodów socjalistycznych i złożyła podwaliny ich ściślejszej współpracy w dziedzinie budowy społeczeństwa komunistycznego.

Przyjaźń i braterski sojusznarodów ukraińskiego, rosyjskiego i innych narodów naszego kraju krzepły i hartowały się w ciężkich latach wojny domowej i obecnej interwencji, w procesie budownictwa socjalistycznego, w historycznych bitwach wielkiej wojny narodowej przeciwko najeźdźcom niemiecko-faszystowskim. Niewzruszona przyjaźń narodów ZSSR — to jedna z najważniejszych podstaw wielonarodowego radzieckiego państwa socjalistycznego i główny warunek wszystkich sukcesów bratnich republik radzieckich.

Promotorem niewzruszonej przyjaźni wolnych i równoprawnych narodów ZSSR jest partia komunistyczna. Stojąc na czele walki narodów Związku Radzieckiego o zwycięstwo komunizmu, partia komunistyczna wzmacnia sojusz klasy robotniczej i chłopstwa, niszczy wszelką podługę społeczeństwa radzieckiego. Partia troszczy się nieustannie o rozwój wszystkich narodów wchodzących w skład Związku Radzieckiego, prowadzi nieprzejdaną walkę przeciwko przejawom nacjonalizmu burżuazyjnego, wychowuje ludzi radzieckich w duchu przyjaźni narodów, patriotyzmu radzieckiego i proletariackiego internacjonalizmu.

Całe doświadczenie historyczne narodów ZSSR dowodziłobnie brzydnym znaczeniem ioh przyjaźni z wielkim narodem rosyjskim, niezwyčajonej sily braterskiego sojuszu i ściślejszej współpracy wszystkich narodów naszego kraju, które pod przewodnictwem partii komunistycznej zbudowały socjalizm i obecnie kroczą pewnie naprzód do triumfu komunizmu.

Zjednoczenie Ukrainy z Rosją w 1654 r. — stwierdzają następnie tezy — było naturalnym wynikiem całej poprzedniej historii dwóch wielkich bratnich narodów słowiańskich — rosyjskiego i ukraińskiego, było następstwem wielowiekowego rozwoju ekonomicznego, politycznego i kulturalnych stosunków Ukrainy z Rosją i odpowiadało najbardziej żywotnym interesom i pragnieniom obu narodów. Narody rosyjski, ukraiński i białoruski pochodzą z wspólnego pnia ludu staroruskiego i mimo zmiennych kolei losu zachowały poprzez wieki świadomość wspólnego pochodzenia, bliskości języka i kultury, świadomość wspólnoty swych losów.

W wyniku osłabienia ziem staroruskich, które było w znacznej mierze następstwem podboju przez chanów tatarsko-mongolskich, odwrwane od Rusi północno-wschodniej ziemie ukraińskie zostały rozbita na części i stały się łupem

Walcząc z Polską szlachę i odpięrając zbrojnie najazdy chanów krymskich, Ukraina korzystała ze stałej ekonomicznej, dyplomatycznej i wojskowej pomocy Rosji. Wyrazem woli i dążenia całego narodu rosyjskiego do udzielenia pomocy bratniemu narodowi ukraińskiemu w jego walce wyzwoleniec przeciwko obcym ciemiężcom była zgoda wyrażona przez sobór ziemski w Moskwie 11 października 1653 na przyjęcie Ukrainy w skład Rosji oraz na wypowiedzenie wojny Polsce szlacheckiej o wyzwolenie Ukrainy i Białorusi.

Zjednoczenie Ukrainy z Rosją — czytamy dalej w tezach — zostało proklamowane 18 stycznia 1654 roku na posiedzeniu Rady w mieście Pieriejastaw (obecnie Pieriejastaw-Chmielnicki obwodzie kijowskiego), w której uczestniczyli przedstawiciele różnych warstw społecznych ludności wszystkich ziem ukraińskich, wyzwolonych spod jarzma szlacheckiej. Na Radzie obecni byli również postulowie rządu rosyjskiego.

Uchwała Rady Pieriejastawskiej była ukoronowaniem ogólnonarodowej walki o zjednoczenie Ukrainy z Rosją, wyrazem odwiecznych dążeń i pragnień narodu ukraińskiego, oznaczała gruntowny zwrot w jego życiu. Zjednoczenie Ukrainy z Rosją, mimo że na czele Rosji stali wówczas car i obszarzcy, miało ogromne znaczenie postępowe dla dalszego rozwoju politycznego, ekonomicznego i kulturalnego narodów ukraińskiego i rosyjskiego.

Historyczne znaczenie uchwały Rady Pieriejastawskiej dla losów narodu ukraińskiego polegało przede wszystkim na tym, że zjednoczywszy się z Rosją w ramach jednolitego państwa rosyjskiego Ukraina została uratowana przed użyciem przez Polskę szlachecką i pochłonięciem przez Turcję sułtańską.

Tezy mówią następnie o udziale narodu ukraińskiego w walkach przeciwko najeźdźcom szwedzkiemu na początku XVIII w., przeciwko najazdom armii napoleońskiej w 1812 roku, o wspólnych walkach ukraińskich i rosyjskich mas ludowych przeciwko uciskowi społecznemu ze strony feudałów rosyjskich i ukraińskich.

Najbardziej zajadym wrogiem narodu rosyjskiego, ukraińskiego i innych narodów Rosji — stwierdzają tezy — było samowładztwo carskie. Człową rolę w walce wyzwoleniec przeciwko caratowi i państwu rosyjskiemu odegrał wielki naród rosyjski. Tezy przypominają o walce dekabrystów, wielkich rosyjskich demokratów rewolucyjnych — Biełińskiego, Hercena, Czernyszewskiego, Dobrolubowa, podkreślając, że rewolucyjni działacze Rosji — uznając zawsze prawo narodu ukraińskiego do swobodnego rozwoju narodowego, łączyli rozwój ten z obaleniem caratu i wyzwoleniem zarówno rosyjskiego, jak ukraińskiego narodu oraz innych narodów Rosji. Wspólnie z postępowymi działaczami narodu ukraińskiego walczyli oni przeciwko haniebnym polityce podjudzania jednego narodu Rosji przeciwko drugiemu, jaką stosowali rosyjscy i ukraińscy obszarzcy oraz burżuazja i ich zausznicy — wielkocesarstwowy zwolennicy i ukraińscy nacjonalistyczni burżuazyjni. W ściślejszej łączności z rosyjskimi demokratami rewolucyjnymi toczyli walkę przeciwko caratowi i państwu rosyjskiemu, przeciwko ukraińskiemu nacjonalizmowi burżuazyjnemu i liberalizmowi, wielki syn narodu ukraińskiego, poeta i demokrat rewolucyjny T. Szewczenko. Tezy podkreślają, że wspólnie z rosyjskimi i ukraińskimi rewolucjonistami występowali przeciwko caratowi również polscy rewolucjoniscy — demokraci, Najlepsi przedstawiciele narodu polskiego zawsze sympatyzowali z walką wyzwoleniec narodu ukraińskiego.

Po omówieniu rozwoju ruchu robotniczego w Rosji w końcu XIX w. i w pierwszych latach XX wieku, tezy stwierdzają: Wspólnie z bohaterskim proletariatem rosyjskim ofiarnie walczyły masy pracujące Ukrainy ze swymi wrogami klasowymi w latach pierwszej rewolucji burżuazyjno-demokratycznej 1905-1907.

Pod wpływem ruchu rewolucyjnego w Rosji szerzyła się walka mas pracujących ziem zachodnio-ukraińskich, które znajdowały się pod uciskiem monarchii austro-węgierskiej, o wyzwolenie narodowe, o zjednoczenie z całym narodem ukraińskim.

Wielki Lenin opracował po raz pierwszy w dziejach marksizmu teoretyczny program i politykę partii w kwestii narodowej. Wykazał on, że kwestia narodowa jest częścią składową ogólnej rewolucyjnej walki klasy robotniczej o dyktaturę proletariatu. Lenińskie wskazania programowe w kwestii narodowej zostały w dalszym ciągu twó-

czo rozwinięte w dziełach J. Stalina i w uchwałach partii na podstawie uogólnienia doświadczeń budownictwa socjalistycznego. Broniąc zasady internacjonalizmu proletariackiego, partia podkreślała z naciskiem konieczność jednolitego działania proletariatu wszystkich narodowości i zespolenia ich wokół proletariatu rosyjskiego.

Charakteryzując następnie lenińską rolę ukraińskich nacjonalistów burżuazyjnych jako najbardziej zjadliwych wrogów internacjonalizmu i braterskiego sojuszu narodu ukraińskiego z rosyjskim, tezy stwierdzają, że partia komunistyczna stojąc na czele ruchu rewolucyjnego mas pracujących całej Rosji prowadziła zdecydowaną walkę zarówno przeciw wielkocesarstwowemu zwolennictwu rosyjskiemu, jak i przeciwko burżuazyjnemu nacjonalizmowi ukraińskiemu.

Następnie tezy omawiają rozwój wydarzeń historycznych po zwycięstwie Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, że zwycięstwo rewolucji socjalistycznej na Ukrainie i utworzenie ukraińskiego państwa radzieckiego zostało osiągnięte w oparciu o lenińską teorię rewolucji i opracowaną przez Lenina naukę o kwestii narodowej i kolonialnej oraz stanowilo wielką klęskę międzynarodowemu imperializmowi i jego burżuazyjno-nacjonalistycznej agencji. Tezy opisują bohaterską walkę mas pracujących ZSSR w okresie wojny domowej i obecnej interwencji zbrojnej.

Zwycięstwo Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej w centrum Rosji stało się potężnym bodźcem do rozwoju rewolucji proletariackiej w całej Rosji. Naród ukraiński, który przeżył wraz z wielkim narodem rosyjskim długą drogę wspólnej walki rewolucyjnej, jako pierwszy wkroczył w ślad za braćmi rosyjskimi na drogę Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, zapoczątkowując nową, pełną chwały epokę w swej historii.

Dnia 25 października 1917 roku pierwszy Wszechukraiński Zjazd Rad proklamował Ukrainę jako Radziecką Republikę Socjalistyczną. Dając wyraz jednomyślnie woli robotników i chłopów Ukrainy, Zjazd opowiedział się uroczyście za koniecznością ścisłego sojuszu Ukrainy Radzieckiej z Rosją Radziecką.

Wybitną rolę w mobilizowaniu sił narodu ukraińskiego w celu rozgromienia obcych interwencji i kontrowolucji wewnętrznej odegrała utworzona w lipcu 1918 r. Komunistyczna Partia Ukrainy — stanowiąca integralną część Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Na wezwanie partii komunistycznej naród ukraiński powstał do walki przeciwko interwencji i ich zausznikom — ukraińskim nacjonalistom burżuazyjnym. W ogniu wojny domowej i obecnej interwencji zbrojnej krzepły i hartowały się braterski sojusznarodów ukraińskiego z innymi narodami ZSSR. Jedynie dzięki tej przyjaźni naród ukraiński podobnie jak i wszystkie narody ZSSR obronił swą wolność i niepodległość.

W grudniu 1922 r. — przypominają tezy — na pierwszym Wszechzwiązkowym Zjeździe Rad republik radzieckich zjednoczyły się na zasadzie dobrowolności i równoprawności w Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich z tym, że każda republika związkowa zachowała suwerenne prawa samodzielnego państwa, posiadającą własne naczelnne organy władzy, własne terytorium, własną konstytucję, własne ustawodawstwo. Utworzenie ZSSR było ogromnym zwycięstwem władzy radzieckiej, triumfem lenińskostalinońskiej polityki narodowościowej.

Wejście Ukrainy Radzieckiej do skład Związku Radzieckiego umożliwiło jej pomyślną odbudowę gospodarki narodowej, rozwój kultury socjalistycznej oraz szybkie przejście do budowy socjalizmu.

Tezy charakteryzują następnie gruntowne przemiany, jakie nastąpiły w ZSSR w wyniku zwycięstwa socjalizmu — stwierdzają w związku z tym tezy — odwieczna przyjaźń narodów rosyjskiego, ukraińskiego i innych narodów ZSSR przekształciła się w potężną nieprzezwyciężoną siłę, w jedną z sił napędowych rozwoju społeczeństwa radzieckiego, Partia komunistyczna rozgromiła zdradców i kapitulantów — trockistów, bucharinowców, burżuazyjnych nacjonalistów i innych wrogów narodu radzieckiego, którzy usiłowali sprowdzić Kraj Rad z lenińskiej drogi, podważać jedność i przyjaźń narodów socjalistycznej ojczyzny, przywrócić kapitalizm w ZSSR.

(Dalszy ciąg tej podamy w numerze następnym).

NOTATNIK PARTYJNY

UWAGA, ZWIERNYK! Komitet Dzielnicowy PZPR Związki Zawodowe, że odprawa wszystkich kierowników personalnych i referentów personalnych odbędzie się we czwartek dnia 14. I. 1954 o godz. 14. Obecność bezwzględnie obowiązkowa.

Pierwsza rejestracja mężczyzn rocznika 1936

W czasie od 14 do 31 bm. Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie przeprowadza rejestrację mężczyzn rocznika 1936.

Przedpoborowi obywateli zgłoszą się do rejestracji osobiście w lokalu Prezydium MRN, ul. Franciszkańska 1, I piętro, pokój nr. 22 z dokumentami stwierdzającymi tożsamość osoby (świadectwo urodzenia), wykształcenie, zawód, miejsce pracy i zajmowane stanowisko, przeszkolenie w dziedzinie wychowania fizycznego.

Komunikaty

Walne zebranie członków Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego odbędzie się w piątek dnia 15. I. o godz. 19.30, w sali Zakładu Fizyki Doświadczalnej, ul. Gołobia 13.

Stary Wawel w nowym otoczeniu

Pięknie i imponująco wygląda z daleka zamek wawelski, kiedy ogląda się go z kopca Kościuszki, z Lasu Wolskiego, czy z okien pociągu. Niestety, po wejściu do samych stóp wzgórza poprzednie dodatnie wrażenia zacierają się w dużej mierze, a piękno zabytkowego obiektu zostaje niejako przysłonięte szarym i brzydotą otoczenia.

Problem przebudowy otoczenia Wawelu jest już omawiany od przeszło 50 lat. Ale w warunkach ustroju kapitalistycznego sprawa kończyła się na pustych słowach; dopiero obecnie, w państwie ludowym, rozwiązanie tego zagadnienia stało się rzeczą realną.

Prezydium MRN w Krakowie, w oparciu o postulaty szerokiego rzesz społeczeństwa oraz opinie urbanistów i historyków sztuki, podjęło akcję urbanistycznej i architektonicznej przebudowy otoczenia Wawelu.

W pierwszym etapie najważniejsze było zebranie wszelkich materiałów historycznych, naukowych, ikonograficznych i konserwatorsko-inwentaryzacyjnych. Równocześnie został ogłoszony ogólnopolski konkurs na projekt przebudowy otoczenia Wawelu.

W konkursie tym brało udział 8 zespołów architektów z Krakowa, Warszawy i Gdańska. Konkurs opracowywany był od grudnia 1952 r. do 15 listopada 1953 r.

Po przeprowadzeniu tych zmian wystąpi w całej pełni piękno starego Wawelu. Przystąpienie do realizacji projektowanych planów nastąpi po ostatecznym zatwierdzeniu rezultatów konkursu i po ukończeniu wstępnych prac przygotowawczych, co przewiduje się na rok 1954.

Co? Gdzie? Kiedy?

Styczeń 14 Czwartek

Teatry: SLOWACKIEGO: „Grube ryby”, godz. 19.15. STARY: (duża sala) „Profesia pani Warren”, godz. 19.15. (mała sala) „Domek z kart”, godz. 19.30.

POEZJI: — nieczynny. MŁODEGO WIDZA: — „W Stroszowym domu”, godz. 19. GHOLESKA: „Konik garbus”, godz. 16, 18.

NURT: „Tu mówi Tajmny”, godz. 19. STUDIO: „Wieczór Trzech Króli”, w wyk. Miejskiego Teatru im. Solskiego w Tarnowie, godz. 19.15.

SATYRYKOW: — nieczynny. * WOJ. DOM KULTURY ZZ: W ramach Klubu Nauzelela odczyt doc. dr St. Baka „Współczesne zdobycze chirurgii” — sala odczytowa, godz. 19.

Kina: APOLLO: „Uzennica 1a”, godz. 13, 18, 20.15. SZTUKA: — „Dziwczyna z baletu”, godz. 11, „Burza”, godz. 15.45, 18, 20.15. UCIECHA: „Fanta Tulpan”, godz. 15.45, 18, 20.15.

WOLNOŚĆ: „Ekspres Moskwa-Ocean Spokojny”, godz. 16, 18, 20. WANDA: „Takaśwa nr 3886”, godz. 16, 18, 20. WARSZAWA: — „Podstęp swatki”, godz. 16, 18, 20. MŁODA GWARDIA: — „Pieśń taigi”, godz. 15.15, 17.30, 19.45. — CHEMIK: nieczynny. STAL: „Kotowski”, godz. 16, 18, 20. SWIT: „Strajk w Szanghaju”, godz. 15.45, 18, 20.15. ZRYW: —

Z krakowskiej Filharmonii Na marginesie koncertu piątkowego

Program koncertów bieżącego tygodnia zawiera trzy pozycje: Andrzeja Dobrowskiego Kantatę na cześć Pokoju (prawykonanie), Henryka Melcera — Koncert fortepianowy e-moll i Grażyny Bacwicówny — IV Symfonia (prawykonanie).

Uwaga słuchacza będzie się tutaj koncentrowała głównie wokół prawykonania. Pragniemy przede wszystkim przypomnieć sobie dzieła dawnych mistrzów, niemniej jednak szczególnie mocno interesuje nas twórczość współczesnych kompozytorów polskich.

W każdym nowym dziele szukamy dowodów talentu twórcy, jego dojrzałości ideologicznej i znajomości rzemiosła kompozytorskiego. A spełnienie tych wymogów nie jest łatwe. Literatura muzyczna jest niezmiernie bogata, technika kompozytorska — wszechstronnie rozwinięta — to też trzeba prawdziwego talentu, aby nie wpaść w bezduszne naśladowstwo.

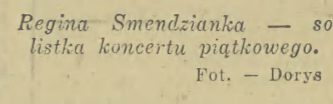
Z drugiej strony praca kompozytora postępowego, tworzącego w myśli założenia realizmu socjalistycznego, musi stać mocno na usługach treści, jaką kompozytor pragnie w dziele wyrazić. Ważną rolę odgrywa dyskusja publiczna, jakie organizacje się zwracają po prawykonaniach; w dyskusjach tych biorą udział wykonawcy (orkiestra, chór, solista, dyrygent), muzycy, muzykologowie, przedstawiciele prasy i Zw. Kompozytorów Polskich, oraz sam kompozytor dzieła. Niestety ostat-

nie dyskusje tego rodzaju, jakie organizowano w Krakowie były mało ciekawe; dotyczyły zwłaszcza dyskusji po przesłuchaniu Kantaty W. Rudzińskiego „Chłostka droga”. Najwybitniejsi członkowie

Niezależnie od tych błędów poku-tuje tu jeszcze błąd zasadniczy: dyskusja organizowała się na próżno generalnie tymczasem winna się ona odbyć po występie publicznym, po premierze (wieczorem, włącznie w dniu następnym). Cenne byłoby, gdyby w dyskusji tej mogli wziąć udział nie tylko zawodowcy muzycy, ale i publiczność koncertowa. Każdy miłośnik muzyki ma prawo, a nawet obowiązek zabierać głos na temat współczesnej twórczości polskich kompozytorów.

Polejmy bodźcem dla twórców współczesnych są dzieła naszych kompozytorów dawniejszych. Na ogół jednak znajomość ich ogranicza się tylko do kilku najwybitniejszych, resztę pokrywa nie-rzadko jeszcze zapomnienie. Kłóć np., — po za teoretykami muzyki, — pamięta nazwisko Henryka Melcera? A był to przecież wybitny pianista, kompozytor, pedagog i działacz muzyczny (z przelomu XIX i XX w.). Jego Koncert fortepianowy e-moll, posiadający nadpodo- dziewanie interesujące rysy, wy-dobywa z zapomnienia Regina Smendzianka i wykonuje go na naj-bliższych koncertach Filharmonii.

Program koncertów ubiegłego tygodnia zawierał głównie utwory na 2 skrzypiec, w wykonaniu Eugenii Umińskiej i Ireny Dwieńskiej. Obie skrzypkarki grały świetnie pod względem technicznym i interpretacyjnym, tworzyły przy tym bardzo dobrze zgrane duo. (P).

Regina Smendzianka — solistka koncertu piątkowego. Fot. — Dorys

Wzór... niechlujstwa

„Lubię kwiatki ale w maju!” — zawołał onegdaj jeden z lokatorów kamienicy przy ul. Długiej 12 w Krakowie, widząc jak personel sklepu MHD mieszczącego się w tej samej kamienicy, bez troski, zakopuje na podwórzu „pachnące” szczałki i wnętrzności dorsza oraz zgnite ogórki.

Dowiedzieliśmy się również od niego, że mieszkający kamienicy przy ul. Długiej 12 mają zamiar założyć Kółko Ochotniczej Straży Przeciwożarowej, ponieważ sklep MHD urządził sobie na strychu skład materiałów łatwopalnych, jak torebki papierowe, skrzynki drewniane itp., dla których „zaiste jedna mała isierka wystarczy”.

Na przewodniczącego Kółka OSP mają zamiar powołać referenta BHP z dyrekcji MHD w Krakowie. ZGRZEŚ

Rolniku! Czy spełniłeś już swój obowiązek?

Z wśród poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej żadną nie jest tak narażona na klęski elementarne, jak rolnictwo. Wiele często ponosi straty materialne, co to z powodu pożarów, klęsk gradowych, czy wreszcie niesześciwłych wypadków, w inwentarzu żywym.

Każdy uświadomiony rolnik zdaje sobie sprawę, że składki, płacone z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych, stanowią fundusz, przeznaczony na wypłatę odszkodowań. Dlatego też terminowo regulowanie składek ma zasadnicze znaczenie dla szybkiej i sprawnej wypłaty odszkodowań dla wsi.

Pobór składek za ubezpieczenia obowiązkowe rozpoczął się z dniem 2 stycznia b.r. Składka powinna być zapłacona w wysokości podanej na wezwaniu płatniczym najpóźniej do dnia 31 stycznia. Rolnicy! Nie zwlekajcie więc z zapłatą składek. Niech każdy z was niezwłocznie po otrzymaniu wezwania ureguluje należność za ubezpieczenie na rok 1954.

KOMUNIKAT Wojewódzkiego Ośrodka Szkolenia Partyjnego

Wojewódzki Ośrodek Szkolenia Partyjnego w Krakowie zawiadamia wszystkich uczestników grup samokształceniowych z katedry polskiego ruchu robotniczego, że dnia 18 bm. o godz. 17 odbędzie się wykład w WOSP.

TEMAT: „Walka o stworzenie marksistowskiej partii robotniczej” (Wielki Proletariat, II Proletariat, Związek Robotników Polskich).

LITERATURA OBOWIĄZKOWA: 1) K. Marks i Fr. Engels — List na zebranie genewskie. Zbiorek „Wielki Proletariat”, wyd. KIW 1951 r.

2) B. Bierut — Podstawy ideologiczne PZPR — str. 8-13, wyd. KIW 1951 r.

3) Wybór materiałów i tekstów źródłowych do historii polskiego ruchu robotniczego. Zeszyt nr 2 „Socjalno-rewolucyjna partia „Proletariat”, wyd. KIW 1952 r.

4) F. Fiedler — „Wielki Proletariat” — Nowe Drogi nr 9/39/1952, str. 66-79.

wacją, domagało się od nauki doświadczenia, eksperymentu. Budowa i rozbudowa miast, wprowadzenie nowej techniki do warsztatów pracy w górnictwie i hutnictwie, w sukienictwie i farbiarstwie, rozszerzenie handlu, nawigacji i łączności między krajami, wszystko to stanowiło żywny grunt dla rozwoju matematyki i fizyki, chemii i nauki o ziemi, medycyny i w ogóle nauki o człowieku i przyrodzie, tak jak powstała na tym tle stosunki między ludźmi oraz wzrost międzynarodowego znaczenia państwa polskiego — stanowiły żywny grunt dla nauk społecznych.”

W Polsce okresu Odrodzenia rozwija się język ojczysty i literatura piękna, pierwsze próby naukowego ujętematyzowania pisowni polskiej podejmują Stanisław Murzynowski. Rozszerza się znacznie umiejętność pisania i czytania — także wśród mieszczan i chłopów, a ilość studentów pochodzenia mieszczańskiego i chłopskiego na Uniwersytecie Jagiellońskim osiąga znaczną liczbę. Nauka nie może już pomieścić się w murach uniwersyteckich, powstają więc pozauniwersyteckie ośrodki naukowe w postaci swego rodzaju stowarzyszeń uniwersalno-naukowych, o partych na własnych zbiorach księzek i łączności z naukowymi organizacjami zagranicznymi.

Nowe zadania, nowe spojrzenie na świat wprowadziły do nauki polskiej w dobie Odrodzenia elementy nowej jakości. Są nimi: zbliżenie nauki do produkcji, do życia, rozwój zaniebanych dotychczas nauk matematyczno-przyrodniczych, wprowadzenie metod doświadczalnych i wyłączenie z nich wniosków nawet sprzecznych z ustalonymi przez kościół i scholastykę prawdami, walka z zabobonami i przesądami, i wreszcie postawienie człowieka i jego spraw ziemskich w centrum pola widzenia. Pochód rozpoczęty przez ludzką myśl naukową w okresie Odrodzenia zbliżył człowieka do obiektywnych praw rządzących przyrodą i społeczeństwem, toteż osiągnięcia nauki odo-dziennej są do dziś kamieniami milowymi na drodze postępu. O niektórych szczytowych osiągnięciach nauki polskiej epoki Odrodzenia napiszemy w artykule następnym.

TADEUSZ BUKOWSKI

MIEJSKI HANDEL MIĘSEM W KRAKOWIE zawiadamia konsumentów miasta Krakowa i Nowej Huty o wytypowaniu Z DNIEM 15 STYCZNIA 1954 roku 2-CH NAST. SKLEPÓW MIĘSNYCH NA WYŁĄCZNIE WĘDLINIARSKIE a to: sklepu Nr 30 w Krakowie, ul. Basztowa 15 i sklepu Nr 146 w Nowej Hucie — Osiedle A—Zachód W wyżej wymienionych sklepach będą mogli konsumenci zaopatrzyć się WE WSZELKIEGO RODZAJU WYROBY WĘDLINIARSKIE zarówno w wędliny TANIE, jak i w wędliny WYSOKOGATUNKOWE.

OBWIESZCZENIA

A P E L MIEJSKICH PRALNI W KRAKOWIE Zwracamy się do wszystkich naszych Klientów z apelem, aby dla zabezpieczenia terminowości wykonywania usług w nadchodzącym sezonie, wszelką garderobę powierzali nam do oczyszczenia w miesiącu styczniu i lutym, gdyż masowy napływ zamówień w okresie wiosennym uniemożliwiłby terminowe ich wykonanie. K-174 MIEJSKIE PRALNIE W KRAKOWIE

UNIEWAŻNIENIE PRZEPUSTEK Krakowskie Zakłady Eksploatacji Kruszczywa — Zakład Remontowy, Stocznia w Krakowie, ul. Portowa 18, unieważnia wszystkie przepustki wstępu na Zakład, wystawione do dnia 31. XII 1953 roku. K-200

PRACOWNICY POSZUKIWANI TECHNIKA NORMOWANIA (przemysłowi) przyjmie od zaraz Spółdzielnia Inwalidów „Robotnik”, Kraków, ul. Kościuszki 86. K-176

GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO ze znajomością księgowości handlowej zatrudni C. N. O. S. Zakłady Nasienne w Krakowie, ul. Grodzka 15, Dział Kadr. K-172

TOKARZY METALOWYCH, MONTERÓW SILNIKOWYCH, MONTERÓW na walcie spalinowe zatrudni od zaraz Zakład Naprawy Sprzętu Drogowego w Krakowie, ul. Fabryczna Nr. 7. Wynagrodzenie według Umowy Zbiorowej. Zgłoszenia przyjmuje Sam. Referat Kadr w godzinach od 7-15-tej. K-194

REWIDENTA-KSIĘGOWEGO z praktyką, obznajomionego z R. P. K. zatrudnimy. Zgłoszenia w Dziale Kadr Wojewódzkiego Zarządu Przemysłu Terenowego w Krakowie, ul. Lenartowicza 14. K-196

KIEROWNIKA ROBÓT CHŁODNICZYCH zatrudni natychmiast Techniczno-Instalacyjno-Remontowa Sp-nia Pracy „Montownia” w Krakowie, ul. Paulińska 28. Zgłoszenia osobiste. K-211

TECHNIKA BUDOWLANEGO, oraz ŚLUSARZY MASZYNOWYCH pełno-kwalifikowanych zatrudni natychmiast Chrzanoskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych w Chrzanowie. Dla fachowców mieszkanie rodzinne zapewnione. Podania należy składać, lub zgłoszenia osobiste kierować do Działu Kadr Chrz. Z. M. O. w Chrzanowie. K-200

4 MONTERÓW SAMOCHODOWYCH w tym 1 mistrza, oraz 1 operatora z uprawnieniami do obsługi walcu parowego, zatrudni natychmiast Zjednoczenie Robót Inżynierskich Budownictwa Miejskiego, Kraków, ul. Przy Rondzie 18. Zgłoszenia i omówienia warunków w Dziale Personalnym. Reflektujemy na siły kwalifikowane i samodzielne. K-208

KRAKOWSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU TERENOWEGO W KRAKOWIE, ULICA MIODOWA 9 zawiadamiają, że na terenie dzielnicy Podgórze uruchomiły 2 PUNKTY USŁUGOWE NAPRAWY OBUWIA PUNKT Nr 1 — UL. REJTANA 12 „ „ 2 — „ JÓZEFIŃSKA 34 Wymienione Punkty Usługowe wykonują wszelkie naprawy terminowo, w okresie 3-dniowym Drobne naprawy wykonuje się natychmiast.

WOJCIAK Mateusz zam. N. Huta zgubił kartę meldunkową. 495-g
PIEPKOWA Józefa zam. — Węgrce Wielkie Nr 85, zgubiła przepustkę stąg wydaną przez Zakł. Wyw. Podgórze. 464-g
KOFEL Waleria zam. Kraków, zgubiła przepustkę K.P.F.O. 467-g
BIERNAT Marie — Pleski Wielkie zgubiła leg. na kartę autobusową oraz przepustkę fabryczną wydaną przez P.M.S. 472-g
NOWAK Marie zam. Kraków, zgubiła leg. rodzinną Nr 568123, wydaną przez P.K.P. Kraków. 477-g
GAGATEK Zofia Kraków, ul. Traktorzystów 51, zgubiła leg. meldunkową. 500-g
RADWANSKI Antoni zam. Cichawa, zgubił prawo jazdy Nr A-002959. 501-g
MŁONEK Edmund zgubił kartę meldunkową wydaną w Warszawie. P-3
STĘPIEN Edmund zgubił — kartę meldunkową wydaną przez Gminę Wodzisław. P-4
JUDKA Aneta, Nowa Huta zgubiła przepustkę wejścia do Kombinatu oraz dowód zokwaterowania. P-42
DOLINSKA Genowefa zgubiła kartę meldunkową wydaną w Nowej Hucie, dowód zokwaterowania i legitymację Związków Zawodowych. P-45
JOB Antoni zam. Nowa Huta zgubił kartę meldunkową wydaną przez GRN — Bobowa Kłóć, polskowojenną legitymację ankiety oraz kartę zokwaterowania. P-52